

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 165/2024
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Звездан Пешић, адвокат из ..., против туженог ТУП „Канис“ доо Лесковац, чији је пуномоћник Јована Вучковић Пејчић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3067/2023 од 14.09.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3067/2023 од 14.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 10265/20 од 28.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име доцње у исплати минималне зараде исплати законску затезну камату на појединачно одређене износе у означеним периодима као у том ставу изреке и 762.524,80 динара са законском затезном каматом од вештачења до исплате на име неисплаћених минималних зарада за период од 01.07.2018. године до 30.10.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на износе из става првог изреке исплати одговарајуће порезе и доприносе код надлежних служби у име и за рачун тужиоца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 56.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3067/2023 од 14.09.2023. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП је прописано, да је, ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 23.11.2020. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 762.524,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић